

Mèxic D.F. 26 de desembre del 1961

Estimats pares i Joan: només els podré escriure breument, per a no perdre un altre dia de correu. Encara estem sota els efectes de la ~~celebració~~ celebració nadalenca, amb el que comporta d'haver dormit poc i menjat molt.

La nit de Nadal la vam passar, com cada any, a casa l'Angel Messerguer, on el "tió" portà regals per a tots i ens vam divertir molt; el ~~M Nadal~~ dinar de Nadal, a casa dels Peypoch, no va ésser tan alegre com els altres anys, perquè el dia 24, a dos quarts ^{de nou} de la nit, morí en Nicolau d'Olwer, gran amic d'en Peypoch i estimat de tots nosaltres. El dia 25 (Nadal), a les quatre de la tarda, l'enterràrem, de manera que entre una cosa i altra el dinar va començar a un quart de set del vespre i sota els efectes de la tristesa general. De mica en mica, però, vam anar reaccionant, almenys per a provar d'animar a n'en Peypoch, que estava molt abatut. En fi, com ja ha estat dit: el temps no passa; els qui pasem som nosaltres...

Els nens estan en plena eufòria dels regals de Santa Claus. Em penso que els fa més il·lusió ara que quan no sabien el "truc". El cas és que la nit de Nadal vam sortir de casa l'Angel a dos quarts de tres de la matinada, ens ficàvem al llit a les tres i a les sis ja ens despertàvem tots per a obrir els paquets dels obsequis. Ahir, Nadal, acabàrem de dinar a les nou del vespre; després, ens reunírem tota la família a casa de l'Arcadi (com tenim per costum)

per a desitjar-nos felicitat mútua. També anàrem a dormir tard i avui també m'he hagut de llevar d'hora, perquè la feina m'esperava i no la puc entretenir. Estic, doncs, sota els efectes del que aquí en diuen "una gran desvelada" i vaig una mica d'esma.

Com van passar la festa, vostès? Tot el dia vaig pensar-hi, evocant records d'altres temps i enyorant-me més que mai. Aïmenys, aquí va fer una dia força nadalenc (per rara excepció), amb cel gris, fred i plugim. Una diada com aquesta amb sol i calor no lliga gens....

Si Déu vol, passarem tots el cap d'aný a casa del Tísner, que s'ha canviat fa quatre dies a una torra molt bonica de "Jardines de San Mateo", una colònia nova força allunyada del centre de la ciutat, ja ben als aforés. Tothom tendeix a deixar les concentracions urbanes, per les incomoditats de les aglomeracions dels transports.

Segons els diaris d'aquí, Espanya torna a viure un moment de prosperitat. Tant de bo que sigui cert! Els telegrams de premsa diuen que per a 1962, el Govern espanyol rebaixarà els impostos (al revés del que ens fan a Mèxic), augmentant, en canvi, notablement els egressos. Aquí, tothom parla "del miracle europeu", del triomf dels països del Mercat Comú i de l'esplèndid nivell de vida assolit a Alemanya occidental, França, Itàlia, Bèlgica, Holanda i Luxemburg. Tot això m'omple d'esperances.

Bé, pares i Joan estimats: que l'any 1962 sigui ple de felicitat per a tots, que ens acosti i faci escoltar les nostres oracions. Una abraçada ben forta!

Pere Lora i menys